

PRZEPARTY (2) *part praet pass pf*

e oraz a *jasne*.

sg m N *przeparty* (1). \diamond A *przepart(e)go* (1).

Sł stp s.v. *przeprzeć*, Cn *brak*, Linde XVIII w.

Któremu udowodniono winę (2) :

Wyrażenie: »*przeparty prawem*« [szyk 1:1] (2): Ale Biskupowi nieprzyśtoi *irrogare infamiam in Hęrefi conuicto*, tylko iemu należy *definire*, iż to iest *Hęrefis*, á potym onego Prawem *przepártego/ieflizeby fye káiác niechćiał/ ząkląc OrzRozm H4v*; á który przez *pćzól/ wżákże nágotováné do pćzól [drzewo] podetnie/ temu którému ízkodę vczyni pułgrzywny/ á łądowi tákże pułgrzywny* *przepárty prawem [convictus] ząpłáćić ma. SarnStat 669.*

Synonim: pokonany.

Cf **NIEPRZEPARTY, PRZEPRZEĆ**

LWil